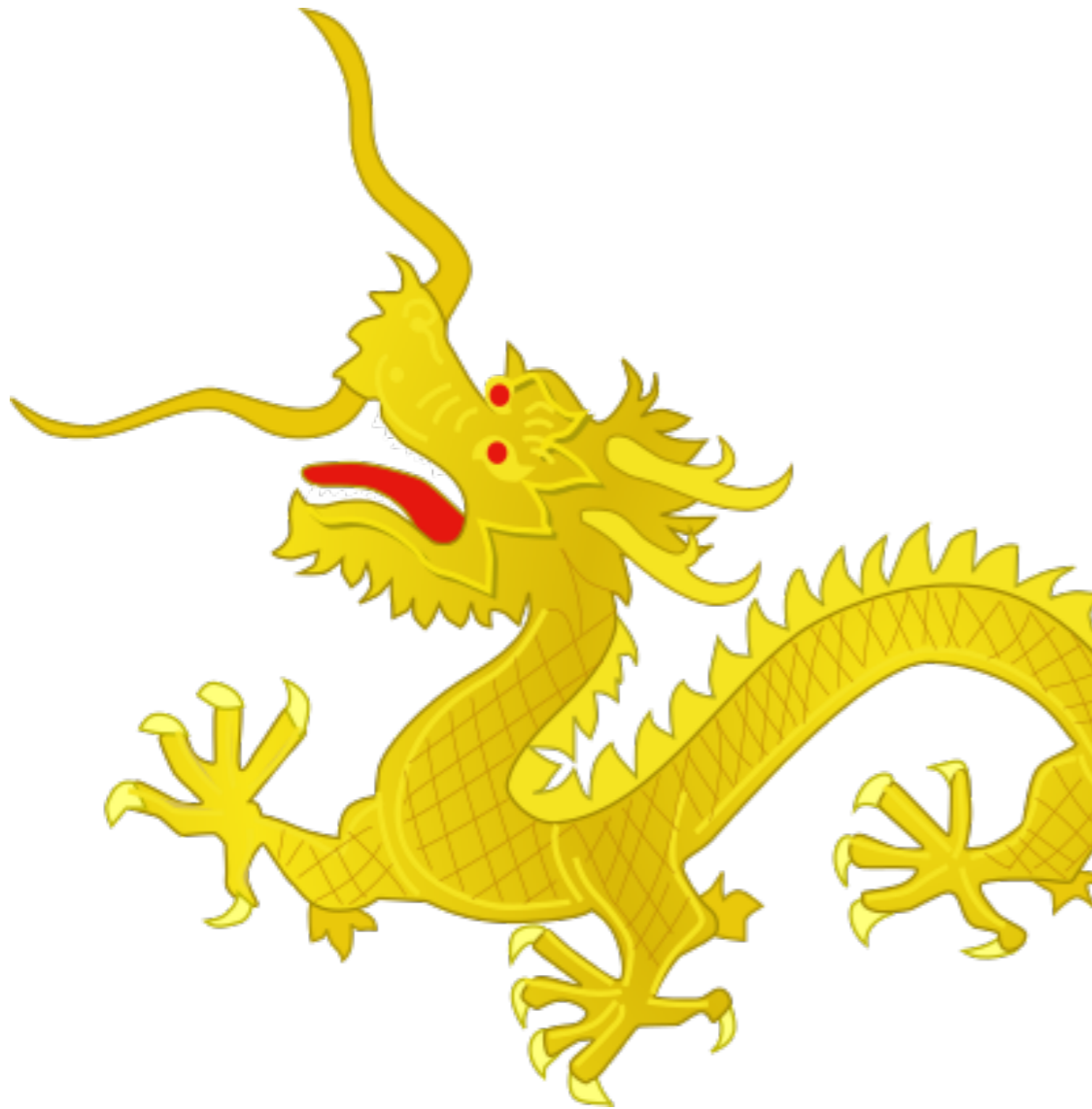

Ririro

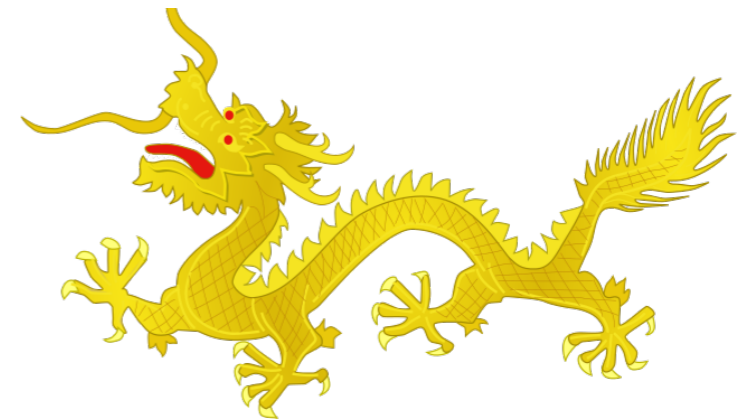
Žuti zmaj

Bio jednom davno jedan dečak koji je živeo na imanju sa svojim ocem Jinom. Dečak se zvao Vu. Vu je bio tih dečak, koji je voleo da mnogo razmišlja o svemu. Jednog dana je sedeo kraj reke. U odsjaju vode je video čoveka obučenog u žuti ogrtač, kako jaše belog konja. Čovek je sa sobom vodio četiri sluge, od kojih je jedan držao suncobran iznad čoveka da ga zaštiti od sunca. Vu se zaprepastio kada je čovek iznenada stao ispred njega. "Jinov sine", reče žuti konjanik. „Možemo li se malo odmoriti u vašoj kući?“

Vu ustade i pokloni se. „Plemeniti gospodaru, bilo bi mi drago da vas pozovem u svoj dom.“ Dečakov otac, Jin, koji je radio na zemlji, video je svog sina kako dolazi iz daljine sa žutim konjanikom i četvoricom slugu. Pozdravio je svoje goste i pripremio ukusnu večeru. Svi su sedeli za stolom i vodili prijatan razgovor. Vu nije progovorio ni reč. Pomno je slušao razgovor i posmatrao čudne posetioce.

Posle večere, stranac je ustao i rekao: „Farmeru Jin, želim da ti se zahvalim na gostoprimstvu. Vu je ispratio posetioce. Primetio je da sluga drži suncobran naopako kada je prolazio kroz baštensku kapiju. Žuti konjanik je odlazeći rekao: „Prekosutra ću se vratiti“. Dečak je odgovorio: „Uvek ste dobrodošli, plemeniti gospodaru.“

„Kako je ovaj stranac znao moje ime kad ga nikada ranije nisam sreo?“, pomisli Jin u sebi. Vu je mislio isto. „Oče, primetio sam da noge stranca i njegovih slugu ne dodiruju zemlju, kao ni kopita konja. Takođe, konji nisu imali dlaku, već krljušti.“

„Takođe sam video“, nastavi dečak, „da su stranci nestali u oblacima iznad planina. Farmer je rekao: „Ne znam šta da mislim o tome. Hajde da pitamo baku jer je ona veoma mudra.“

Baka je pažljivo slušala Jina i Vua. Počela je da govori: „Konj je zmajev konj. Plemeniti čovek je žuti zmaj, duh oluja. Njegove sluge su četiri vetra. To znači da dolazi velika oluja!“

Iznad planina su se već stvarali tamni oblaci. Kao mastilo, oblaci su se širili nad zemljom. Ujutro je izbila žestoka oluja. Oluja je bila tako žestoka da niko nikada nije doživeo nešto slično. Reka se podigla i pokrila vodom celu zemlju. Ali farma i Jinova zemlja su ostali suvi. Vu je hrabro govorio sam sebi: „Mislim da naopaki suncobran i obećanje žutog zmaja da će se ponovo vratiti znače nešto. Ne moramo da se plašimo, ništa nam se neće dogoditi.“

Te noći oluja se smirila i sledećeg jutra je sijalo sunce. Vu je izašao napolje i seo ispred baštenske kapije da sačeka povratak žutog zmaja. „Obećao sam da ću se vratiti, ali ovde sam samo da ti dam nešto“, rekao je žuti zmaj. Uzeo je vagu sa svog konja i dao je Vuu. Žuti zmaj je tada munjevito nestao, zajedno sa svojim konjem i slugama. Kada je Vu otišao da pokaže svojoj baki šta je dobio, rekla je: „Spremi to na sigurno mesto, doneće ti sreću. Čak će je i car tražiti od tebe.“

Car je čuo da je oluja uništila mnoge kuće, osim jedne koja je bila potpuno netaknuta. Jin i Vu su bili pozvani u palatu. Ispričali su caru celu priču i pokazali kutiju u kojoj su držali vagu. Kada su otvorili kutiju, vaga je zasjala jarkom svetlošću koja je osvetlila celu palatu i baštu. „Ovo je izvanredno“, rekao je car. „Mislim da ti je žuti zmaj dao magične moći. Želim da te pozovem da radiš za mene kao mađioničar.“

I zaista, Vu je stvarao neverovatna čuda. Lečio je bolesne i donosio caru veliku sreću. Car se tako obradovao Vuu da mu je sagradio lepu kuću. Naravno, i Jin i baka su živeli tamo.

To pokazuje da uvek treba da budete ljubazni i gostoljubivi prema strancima.